

Sygn. akt III. RC 47/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący SSR Leszek Wojtuń

Protokolant st.sekr.sądowy Lidia Juniewicz

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 roku w Biskupcu na rozprawie,

sprawy z powództwa małoletnich K. B. i M. B.

reprezentowanych przez matkę P. W.

przeciwko M. K.

o podwyższenie alimentów:

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 22 marca 2013 roku w sprawie VII RC 35/13 od pozwanego M. K. na rzecz małoletnich M. B. i K. B. z kwot po 300 złotych miesięcznie do kwot po 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych miesięcznie, łącznie po 960 złotych miesięcznie, z zachowaniem dotychczasowych warunków płatności, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek raty, poczynając od dnia 05 kwietnia 2016 roku ,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nadaje wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

V. przyznaje kuratorowi r. pr. A. S. wynagrodzenie w kwocie 120 zł powiększone o kwotę 27,60 zł z tytułu podatku VAT, a ponadto przyznaje kwotę 64,36 zł. z tytułu dojazdu kuratora na rozprawę oraz kwotę 7,80 z tytułu innych wydatków (koszty korespondencji).

Sygn.akt. VI RCa 211/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska

Sędziowie: SO Lech Dłuski

SSR deI. do SO Wiktor Sienicki (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletnich K. B. i M. B.**

reprezentowanych przez matkę P. W.

przeciwko **M. K.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Biskupcu

z dnia 02 czerwca 2017 roku

sygn. akt III RC 47/16

1. oddala apelację;

2. przyznaje kuratorowi pozwanego radcy prawnemu A. S.

wynagrodzenie w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększone o

podatek VAT, które wypłacić ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w

B..

Sygn. akt 47/16

UZASADNIENIE

P. W. przedstawicielka ustawowa małoletnich K. B. i M. B. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego M. K. z kwot po 300 zł na dziecko do kwot po 600 zł miesięcznie.

Roszczenie uzasadniła tym, że pozwany jest ojcem małoletnich. Alimenty są wypłacane przez fundusz alimentacyjny. Nie kontaktuje się z dziećmi, mimo, że kontakty zostały ustalone przez sąd. Przebywa w Niemczech. Tam pracuje. Dzieci uczęszczają do Szkoły Podstawowej w B..

Według matki małoletnich powodów wszystkie opłaty w Szkole oraz te związane z kosztami mieszkania wzrosły.

Kurator pozwanego r. pr. A. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wniosła ponadto o przyznanie kuratorowi wynagrodzenia, zgodnie ze spisem kosztów lub według norm przepisanych. Według kuratora pozwanego matka powodów powołuje się na wzrost kosztów utrzymania, jednak na te okoliczność nie powołuje żadnych dowodów. Z ostrożności procesowej kurator podniósł, że przyjmując nawet, że opłaty te wzrosły, to strona powodowa nie wykazała w żaden sposób o jaką kwotę.

Kurator nie zna możliwości zarobkowych pozwanego. Podjął próbę kontaktu z pozwanym jednak ten nie podjął kierowanej do niego korespondencji (k. 47 – 47 odw.).

Sąd ustalił, co następuje.

Wyrokiem z dnia 22 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu podwyższył alimenty od pozwanego M. K. na rzecz małoletnich M. B. i K. B. do kwot po 300 zł na każde z dzieci łącznie po 600 zł miesięcznie. Małoletni mieli wtedy po 10 i 9 lat. Ich matka miała dwoje młodszych dzieci ze związku małżeńskiego. Miały one wówczas trzy lata i rok. Jej mąż pracował. Rodzina była objęta pomocą Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. MOPS wypłacał zasiłek okresowy w kwocie 772,50 zł oraz świadczenie pieniężne na zakup żywności w kwocie 372 zł. Pozwany nie kontaktował się z dziećmi.

Pozwany mieszkał z partnerką i półrocznym dzieckiem u swojej babci. Utrzymywała się ona z renty. Babcia pozwanego utrzymywała mieszkanie. Pozwany w miarę możliwości dokładał się do kosztów mieszkania. Pozwany pracował jako kierowca w Przedsiębiorstwie (...) w B. jako kierowca na część etatu. Zarabiał 182,31 zł miesięcznie netto. Partnerka pozwanego miała rentę w kwocie 460 zł miesięcznie. Pozwany nie płacił alimentów. Alimenty na rzecz powodów wypłacał fundusz alimentacyjny

(akta III RC 206/12).

Małoletni M. B. ma 14 lat, jego siostra K. B. ma 13 lat. Oboje chodzą do Szkoły Podstawowej w B.. Odpowiednio do VI i V klasy. Małoletni M. choruje na atopowe zapalenie skóry. Nie przyjmuje leków. Rodzina mieszka w S.. Ojczym małoletnich pracuje. Zarabia 1600 zł – 2000 zł miesięcznie. Powodowie mają troje młodszego przyrodniego rodzeństwa. Rodzina jest objęta pomocą Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w B.. Matka małoletnich otrzymuje świadczenie rodzinne na pięcioro dzieci zgodnie z programem 500 plus. Na rzecz powodów są wypłacane świadczenia z funduszu alimentacyjnego (po 300 zł łącznie po 600 zł miesięcznie). Od stycznia do czerwca 2017 r. wypłacono środki na pokrycie kosztów posiłków dzieci. Ponadto matce małoletnich wypłacono kwotę 1396 zł z tytułu zasiłków rodzinnych i jako dodatek wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej oraz jako specjalny zasiłek opiekuńczy w kwocie 520 zł w związku z niepełnosprawnością dziadka małoletnich jako osoby wymagającej pomocy. Dziadkowie małoletnich otrzymują swoje świadczenia emerytalne w kwotach po 900 zł miesięcznie (zaświadczenia k. 52 – 56, dowód z przesłuchania stron).

Pozwany z zawodu jest piekarzem. Ukończył też kurs kierowcy zawodowego ciężarowych. Ma 36 lat. Oprócz powodów ma utrzymanie dziecko w wieku czterech i pół roku. Żyje z matką tego dziecka. Mieszka w Niemczech. Jest zadłużony wobec funduszu alimentacyjnego (akta III RC 206/12 oraz dowód z przesłuchania stron).

Sąd zważył, co następuje.

Stan faktyczny jest bezsporny. Strony nie wnosiły o jego uzupełnienie oraz nie złożyły wniosków dowodowych, których Sąd następnie by nie uwzględnił.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów, których wartość dowodowa nie była poddawana przez strony w wątpliwość, głównie zaświadczeń oraz na podstawie innych dokumentów znajdujących się w aktach innych spraw.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, we wszystkich możliwych wariantach, a więc podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego względnie zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zaszczającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zatem Sąd rozstrzygając w niniejszej sprawie powinien ustalić, czy po zasądzeniu alimentów w dniu 22 marca 2013 roku w sprawie VII RC 35/13, nastąpiła istotna zmiana okoliczności co do sytuacji rodzinnej, osobistej, majątkowej

i zarobkowej zobowiązanego oraz co do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych. Konieczne jest ustalenie czy okoliczności uzasadniają zamianę dotychczasowej wysokości alimentów.

Należy pamiętać, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni osobie uprawnionej, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (żywienia, mieszkania, odzieży, środków higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia uwzględniając zdolności uprawnionych oraz dostarczania rozrywek i zapewnienia wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Na wstępie należy zauważyć, że od zakończenia poprzedniej sprawy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego upłynęły 4 lata. Małoletni są w wieku nastoletnim – mają 14 i 13 lat. Ich usprawiedliwione potrzeby są inne niż dzieci w wieku 10 i 9 lat. Obecnie osiągnęły wiek kiedy rozpoczyna się okres intensywnego rozwoju fizycznego i psychicznego. Potrzeby małych dzieci co do żywienia, ubrania, środków higieny są znacznie większe. Te potrzeby musi zaspokoić matka. Kwoty alimentów ustalone od pozwanego ponad cztery lata temu są niewystarczające. Należy zwrócić uwagę na to, że pozwany od wielu lat nie utrzymuje jakichkolwiek kontaktów z dziećmi. Nie wspiera matki wychowawczo, nie daje dzieciom prezentów, nie wykazuje najmniejszego zainteresowania. Nie płaci od 9 lat alimentów, ponieważ fundusz alimentacyjny został uruchomiony kiedy mała K. B. miała 4 lata.

Matka małych dzieci ma na utrzymaniu dodatkowo troje dzieci z obecnego związku. Od zakończenia poprzedniej sprawy urodziło się jedno dziecko. Musi więc poświęcać swój czas pięciorgu dzieciom oraz swojemu ojcu, którego jest faktycznym opiekunem.

Świadczenia otrzymywane przez matkę powodów rozkładają się na pięcioro dzieci i sytuacja materialna tej wielodzietnej rodziny jest trudna. Powodowie nie mogą liczyć na zaspokojenie wszystkich potrzeb w sytuacji gdy alimenty od ich ojca wynoszą po 300 zł łącznie po 600 zł miesięcznie, a ich matka nie może podjąć pracy z uwagi na wielodzietność rodziny i konieczność opieki nad starszym ojcem. Kwota zasiłku, którą otrzymuje w związku z niepełnosprawnością ojca stanowi jej jedyny dochód nie gwarantuje w żadnej mierze zaspokojenia potrzeb małych dzieci, dlatego też rodzina wspierana jest zasiłkami wypłacanymi przez MOPS.

Pozwany jest młodym człowiekiem. Z zawodu jest piekarzem. Ukończył kurs kierowcy samochodów ciężarowych. Pracował w tym zawodzie, ma zatem doświadczenie zawodowe. Prawdopodobnie mieszka z rodziną – żoną i córką w Niemczech. W tych okolicznościach gdyby pozwany chciał pracować i utrzymywać dwoje powodów oraz córkę, to ma ku temu możliwości. Należy dodać, że wykonując zawód kierowcy znalazłby pracę w kraju, bez konieczności wyjeżdżania za granicę. Zawód piekarza również stwarza taką możliwość.

Wyjazd do pracy za granicę co oczywiste, wynika z chęci poprawienia swojej sytuacji finansowej z uwagi na wyższe zarobki oferowane w Niemczech i innych bogatszych państwach Unii Europejskiej.

Możliwości zarobkowe pozwanego są ograniczone w związku z tym, że ma on na utrzymaniu jeszcze kilkuletnią córkę. Tę okoliczność Sąd brał już pod uwagę podczas ustalania zakresu obowiązku alimentacyjnego w 2013 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd ustalił alimenty jak w punkcie I wyroku.

W pozostałej części powództwo jako wykraczające poza potrzeby małoletnich oddalono – punkt II.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc (punkt III wyroku).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 kpc (punkt IV).

Sąd orzekł ponadto o wynagrodzeniu kuratora oraz o zwrocie poniesionych przez niego wydatków.